

Sag C-576/20**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

4. november 2020

Forelæggende ret:

Oberster Gerichtshof (Østrig)

Afgørelse af:

13. oktober 2020

Sagsøger:

CC

Sagsøgte:

Pensionsversicherungsanstalt

Oberster Gerichtshof (øverste domstol) har som revisionsdomstol i arbejds- og socialretlige sager [udelades] i socialretssagen [udelades] anlagt af sagsøgeren CC om alderspension i forbindelse med sagsøgerens revisionsappel til prøvelse af dom afsagt af Oberlandesgericht Wien (den øverste regionale domstol i Wien) som appeldomstol i arbejds- og socialretlige sager af 26. maj 2020, [udelades] hvorved dom afsagt af Arbeits- und Sozialgericht Wien (arbejds- og socialretten i Wien) den 26. marts 2019 [udelades] blev stadfæstet, i lukket retsmøde afsagt følgende

Kendelse:

A. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål: **[Org. s. 2]**

1. Skal artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at børnepasningsperioder, som er tilbagelagt i andre medlemsstater, tages i betragtning af en medlemsstat, der er kompetent til at tildele en alderspension, i henhold til hvis lovgivning pensionsansøgeren med undtagelse af disse børnepasningsperioder hele sit

arbejdsliv har været i lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig virksomhed, allerede fordi denne pensionsansøger på den dato, fra hvilken børnepasningsperioden for det pågældende barn i henhold til denne medlemsstats lovgivning blev taget i betragtning, hverken var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

2. Skal artikel 44, stk. 2, [...] første sætningsdel, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, i henhold til sin lovgivning generelt ikke tager børnepasningsperioder i betragtning, eller kun i konkrete tilfælde ikke gør dette?

B. [Udelades] [org. s. 3] [udelades] [Sagen udsættes]

Begrundelse:

- [1] **I. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen:**
- [2] CC blev født i 1957. I perioden fra den 4. oktober 1976 til den 28. august 1977 indbetalte hun som lærling i Østrig bidrag i 11 måneder til den obligatoriske forsikring. Efter sit studium indbetalte hun i perioden fra den 1. januar 1982 til den 30. september 1986 bidrag i yderligere 57 måneder til den obligatoriske forsikring på grundlag af selvstændig virksomhed i Østrig.
- [3] Fra oktober måned 1986 flyttede CC til Det Forenede Kongerige og gennemførte her et studium. I begyndelsen af november måned 1987 flyttede hun til Belgien. I Belgien fødte hun den 5. december 1987 en søn og den 23. februar 1990 endnu en søn. Derefter opholdt hun sig først med sine børn i Belgien, derefter i perioden fra den 5. december 1991 til den 31. december 1991 i Ungarn og endelig, i perioden fra den 1. januar 1993 til den 8. februar 1993, i Det Forenede Kongerige. I perioden fra den 5. december 1987 til den 8. februar 1993 passede CC sine børn. Hun havde ikke erhvervmæssig beskæftigelse og optjente hverken i Det Forenede Kongerige, Belgien eller Ungarn forsikringsperioder i pensionsforsikringen. CC modtog i dette tidsrum heller ikke ydelser på grund af børnepasning.
- [4] Den 8. februar 1993 vendte CC tilbage til Østrig, hvor hun derefter havde erhvervmæssig beskæftigelse både som ansat og som selvstændig og frem til oktober 2017 optjente forsikringsperioder i pensionsforsikringen på grundlag af erhvervmæssig beskæftigelse.
- [5] **II. EU-retligt grundlag: [org. s. 4]**

- [6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter: »gennemførelsesforordning nr. 987/2009«):

»Artikel 44

Hensyntagen til børnepasningsperioder

1. *I denne artikel forstås ved »børnepasningsperiode« enhver periode, der godskrives i henhold til en medlemsstats pensionslovgivning, eller som supplerer en pension med den udtrykkelige begrundelse, at en person har passet et barn, uanset efter hvilken metode sådanne perioder beregnes, og om de godskrives på det tidspunkt, hvor børnepasningen foregår, eller anerkendes efterfølgende.*

2. *Hvis en børnepasningsperiode ikke tages i betragtning i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i grundforordningen, skal institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning i henhold til afsnit II i grundforordningen var gældende for den berørte person, fordi denne var i lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed på den dato, fra hvilken børnepasningsperioden for det pågældende barn i henhold til denne lovgivning blev taget i betragtning, fortsat være ansvarlig for at tage denne periode i betragtning som en børnepasningsperiode i henhold til egen lovgivning, som om denne børnepasning fandt sted på dens eget område.*

3. *Stk. 2 gælder ikke, hvis den berørte person er eller bliver omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed.«*

- [7] **III. National lovgivning:**

- [8] A) Allgemeines Pensionsgesetz, BGBI I 2004/142 (APG) (lov om almindelig pension):

»Alderspension, ret

§ 4. 1. Den forsikrede person har ret til alderspension efter det fyldte 65. år (den almindelige pensionsalder), når der på referencedatoen (jf. § 223, stk. 2, i [Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, (lov om almindelig social sikring)], ASVG) foreligger mindst 180 forsikringsmåneder i henhold til denne eller en anden forbundslov, af hvilke [org. s. 5] mindst 84 måneder er optjent på grundlag af en erhvervsmæssig beskæftigelse (minimumsforsikringsperiode). ...

Alderspension, størrelse

§ 5. 1. Den månedlige bruttoydelses størrelse beregnes – med forbehold for et særligt stigningsbidrag i henhold til § 248, stk. 1, i ASVG, § 141, stk. 1, i [Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (forbundslov om socialforsikring for

selvstændige erhvervsdrivende inden for handel og håndværk)], GSVG) og § 132, stk. 1, i [Bauern-Sozialversicherungsgesetz (forbundslov om socialsikring for selvstændige landbrugere)], BSVG – på grundlag af de samlede pensionsrettigheder (§ 11, nr. 5) fastsat på referencedatoen (ASVG's § 223, stk. 2) delt med 14. [...]

§ 16. [...] 3a. I beregningen af minimumsforsikringsperioden, jf. § 4, stk. 1, indgår også erstatningsperioder med pasning af børn, jf. § ASVG's 227a, GSVG's § 116a og BSVG's § 107a i BSVG, som er optjent før den 1. januar 2005, som forsikringsmåneder.

6. Uanset § 4, stk. 1, fastsættes pensionsalderen for kvindelige forsikrede, som er fyldt 60 år før den 1. januar 2024, i henhold til ASVG's § 253, stk. 1 (GSVG's § 130, stk. 1, og BSVG's § 121, stk. 1; [...]

- [9] B) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, BGBl 1955/189 (ASVG) (lov om almindelig social sikring):

»Forsikringsperioder

§ 224. Ved forsikringsperioder forstås de i §§ 225 og 226 nævnte bidragsperioder og de i §§ 227, 227a, 228, 228a og 229 nævnte erstatningsperioder.

[...]

Erstatningsperioder for børnepasningsperioder fra tiden efter den 31. december 1955 og før den 1. januar 2005

§ 227a. 1. For så vidt angår en forsikret, som faktisk og i overvejende grad har passet sit barn (stk. 2), anses også den tid, hvor denne børnepasning har fundet sted i Østrig, dog højst 48 kalendermåneder regnet fra barnets fødsel, som erstatningsperioder fra tiden efter den 31. december 1955 og før den 1. januar 2005 inden for den gren af pensionsforsikringen, inden for hvilken den seneste forudgående bidragsperiode, eller i mangel af en sådan, inden for hvilken den første efterfølgende bidragsperiode, er tilbagelagt. I tilfælde af flerfødsel forlænges denne periode til 60 kalendermåneder.

2. Som barn i henhold til stk. 1 betragtes:

1. den forsikrede persons børn;

[...]

3. Ligger fødslen af (adoptionen af, eller overtagelsen af den vederlagsfrie omsorg for) yderligere et barn før udløbet af [org. s. 6] perioden på 48 kalendermåneder (perioden på 60 kalendermåneder), forlænges denne periode kun frem til denne seneste fødsel (adoption, overtagelse af den vederlagsfrie omsorg for barnet); [...]

4. Kun den person, som faktisk og i overvejende grad har passet barnet, kan påberåbe sig retten for et og samme barn i de pågældende perioder. [...]

...

8. For hver erstatningsmåned på grund af pasning af et adoptivbarn eller plejebarn (stk. 2, nr. 5 og 6) betaler udligningsfonden for familieydelse et bidrag på 22,8% af bidragsgrundlaget. Bidragsgrundlaget pr. kalenderdag svarer til beløbet i henhold til § 76b, stk. 4, i den affattelse, der var gældende den 31. december 2014.«

- [10] GSVG's § 116a er i det væsentlige en parallelbestemmelse til ASVG's § 227a.
- [11] **IV. Parternes argumenter og påstande:**
- [12] CC ansøgte den 11. oktober 2017 den sagsøgte Pensionsversicherungsanstalt (herefter: »PVA«) om alderspension.
- [13] Ved afgørelse af 29. december 2017 tildelte PVA CC en alderspension på 1 079,15 EUR om måneden med virkning fra den 1. november 2017. PVA lagde 366 forsikringsmåneder, der var optjent i Østrig, til grund for beregningen af pensionen, herunder 14 måneder som erstatningsperioder for børnepasning fra januar måned 1993 til februar måned 1994.
- [14] Med søgsmålet til prøvelse af denne afgørelse har CC nedlagt påstand om at få tildelt en højere alderspension. Efter hendes opfattelse skal der ved beregningen af denne pension også lægges børnepasningsperioderne i medlemsstaterne Det Forenede Kongerige, Belgien og Ungarn i perioden fra den 5. december 1987 til den 31. januar 1993 (62 måneder) til grund som erstatningsperioder. **[Org. s. 7]**
- [15] PVA har heroverfor gjort gældende, at en godskrivning af børnepasningsperioder i udlandet i henhold til artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 ikke kommer på tale, fordi CC ikke var i erhvervsmæssig beskæftigelse umiddelbart forud for børnepasningen, og fordi børnepasningen fandt sted i medlemsstater, som i princippet godskriver børnepasningsperioder.
- [16] **V. Retsforhandlingerne i hovedsagen:**
- [17] Retten i første instans (arbejds- og socialretten i Wien) frifandt sagsøgte, fordi betingelserne i artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 for godskrivelse af børnepasningsperioder, som er tilbagelagt i en anden medlemsstat, ikke var opfyldt.
- [18] Retten i anden instans (den øverste regionale domstol i Wien) stadfæstede denne dom. Det var denne domstols retsopfattelse, at artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 omhandler en begrænsning af EU-borgernes frie bevægelighed, som er tilladt i overensstemmelse med artikel 21 TEUF.

[19] CC har iværksat revisionsappell til prøvelse af denne afgørelse ved Oberster Gerichtshof (øverste domstol). Hun har nedlagt påstand om, at hun gives medhold i sit søgsmål. PVA har ikke deltaget i behandlingen af revisionsappellsagen.

[20] **VI. Begrundelse for forelæggelsen af de præjudicielle spørgsmål:**

[21] Om det første præjudicielle spørgsmål:

[22] Det følger af artikel 97 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 og artikel 91 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter: »forordning nr. 883/2004«), at disse forordninger allerede var gældende såvel på tidspunktet for ansøgningen om alderspension (den 11.10.2017) som på det tidspunkt, hvor PVA traf den anfægtede afgørelse (den 29.12.2017) [**org. s. 8**]. Efter Oberster Gerichtshofs (øverste domstol) opfattelse finder de derfor tidsmæssig anvendelse i det foreliggende tilfælde (Domstolen, C-522/10, *Reichel-Albert*, ECLI:EU:C:2012:475, præmis 26 ff.). Det følger af artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, litra d), i forordning nr. 883/2004, at CC er omfattet af denne forordnings personkreds og anvendelsesområde.

[23] Arbeits- und Sozialgericht Wien (arbejds- og socialretten i Wien) bemærkede korrekt, at januar måned 1993 – hvor CC opholdt sig med sine sønner i Det Forenede Kongerige, før hun flyttede tilbage til Østrig, hvor hun fra februar måned 1993 var erhvervsmæssigt beskæftiget – af PVA var blevet anerkendt som erstatningsperiode til børnepasning i henhold til ASVG. Det er derfor hovedsageligt de børnepasningsperioder, som CC har tilbagelagt i Belgien (og en måned i Ungarn) fra december måned 1987 til december måned 1992, der er af betydning for sagen. I dette tidsrum var det endnu ikke forordning nr. 883/2004, der var anvendelig, men derimod den forudgående forordning, Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (herefter: »forordning nr. 1408/71«). Oberster Gerichtshof (øverste domstol) finder imidlertid, at disse perioder i henhold til artikel 87, stk. 2 og 3, i forordning nr. 883/2004 skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om CC har ret til ydelser (jf. ligeledes for så vidt angår artikel 94, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1408/71, Domstolen, C-28/00, *Kauer*, ECLI:EU:C:2002:82, præmis 22-24).

[24] Det er en forudsætning for, at der i det foreliggende tilfælde overhovedet kan være tale om, at Østrig er kompetent til at godskrive de af CC tilbagelagte børnepasningsperioder, som hun har tilbagelagt i Belgien og Ungarn, hendes ret til alderspension [**org. s. 9**], at betingelserne i artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 er opfyldt (se herom generaladvokat *Jääskinens* forslag til afgørelse i sag C-522/10, *Reichel-Albert*, ECLI:EU:C:2012:114, punkt 62 ff.). Betingelsen i artikel 44, stk. 3, i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 er ikke opfyldt, fordi CC hverken i Belgien eller i Ungarn var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed. Selv hvis det antages, at hverken Belgien eller Ungarn [som hver især kompetente bopælsmedlemsstater, jf. artikel 11, stk. 3, litra e), i

forordning nr. 883/2004] i det foreliggende tilfælde tager børnepasningsperioder i betragtning (jf. artikel 44, stk. 2, første sætningsdel, i gennemførelsesforordning nr. 987/2009), ville en subsidiær kompetence for Østrig i henhold til artikel 44, stk. 2, anden sætningsdel, i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 ikke komme på tale, fordi CC i december måned 1987 (tidspunktet, fra hvilket børnepasningsperioden vedrørende hendes første søn skulle tages i betragtning) hverken var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed i Østrig.

- [25] Oberster Gerichtshof (øverste domstol) er derfor i tvivl om spørgsmålet om fortolkningen af artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009, hvilket spørgsmål nu forelægges Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse.
- [26] *Mulig tilsidesættelse af primær EU-ret:*
- [27] Artikel 21 TEUF giver EU-borgerne retten til at færdes frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.
- [28] Artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 blev vedtaget af EU-lovgiver som reaktion på Domstolens praksis i sagerne *Elsen* (Domstolen, C-135/99, ECLI:EU:C:2000:647) [org. s. 10] og *Kauer*, der omhandlede en begrænsning af denne artikels anvendelsesområde (jf. 14. betragtning til gennemførelsesforordning nr. 987/2009 og generaladvokat *Jääskinen*'s forslag til afgørelse ECLI:EU:C:2012:114, præmis 3). Bestemmelsen kan meget vel betragtes som en gennemførelsesbestemmelse, der på lovlig vis skal begrænse retten til fri bevægelighed i artikel 21 TEUF. Dette følger allerede af, at forordning nr. 883/2004 og gennemførelsesforordning nr. 987/2009 ikke har en harmonisering eller bare en tilnærmelse af medlemsstaternes sociale sikringsordninger, men udelukkende en koordinering, til formål; de forsikrede kan ikke kræve, at deres flytning til en anden medlemsstat forbliver uden konsekvenser for arten af eller niveauet for den ydelse, som de kunne kræve i deres oprindelsesland (Domstolen, C-134/18, *Vester*, ECLI:EU:C:2019:212, bl.a. præmis 32). I henhold til artikel 1, litra t), i forordning nr. 883/2004 afgøres spørgsmålet om, hvilke perioder der skal anerkendes som forsikringsperioder, og hvilken kvalitet de skal tillægges, altid af lovgivningen i den stat, hvori de pågældende perioder er tilbagelagt (Domstolen, C-548/11, *Mulders*, ECLI:EU:C:2013:249, præmis 37).
- [29] Herimod taler dog det forhold, at CC – ligesom især også [Liselotte] Kauer – udelukkende har arbejdet og tilbagelagt forsikringsperioder i Østrig, således at der vil kunne argumenteres for, at denne omstændighed af primærretlige grunde kan tilvejebringe en tilstrækkelig nær forbindelse til det østrigske socialsikringsystem (ECLI:EU:C:2002:82, præmis 32; ECLI:EU:C:2012:114, præmis 35). Ganske vist adskiller den foreliggende sags faktiske forhold sig fra sagen *Kauer*: I modsætning til [Liselotte] Kauer var CC nemlig ikke længere i Østrig, da hendes børn blev født. Den foreliggende sags faktiske forhold er derimod sammenlignelige med de

faktiske forhold i sagen *Reichel-Albert* [org. s. 11]. Domstolen afgjorde ganske vist stadig denne sag på grundlag af forordning nr.1408/71, der ikke indeholdt en bestemmelse, som kan sidestilles med artikel 44 i forordning nr. 883/2004. Domstolen fremhævede dog navnlig det primærretlige grundlag for sin afgørelse med henvisning til, at kompetencereglen i artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71 [jf. nu artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004], som først var blevet vedtaget i 1991 og derfor endnu ikke var anvendelig, og hvorefter Belgien havde været kompetent som bopælsstat i perioderne med børnepasning, ikke kunne ændre ved [*Doris*] *Reichel-Alberts* tilstrækkelig nære forbindelse til det tyske socialsikringsystem.

- [30] *Mulig tilsidesættelse af det EU-retlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning:*
- [31] Da forordning nr. 1408/71 ikke indeholdt en bestemmelse, der kunne sidestilles med artikel 44 i forordning nr. 883/2004, og eftersom CC tilbagelagde børnepasningsperioderne inden for denne forordnings tidsmæssige anvendelsesområde, er der – på baggrund af Domstolens allerede beskrevne praksis – ved en første gennemgang også i det foreliggende tilfælde væsentlige grunde, der taler for at kvalificere belgiske og ungarske børnepasningsperioder som børnepasningsperioder, der skal undersøges i henhold til østrigsk ret, fordi der inden for anvendelsesområdet for forordning nr. 1408/71 ville skulle tages udgangspunkt i, at CC har en tilstrækkelig nær forbindelse til det østrigske socialsikringsystem. For så vidt er CC's situation blevet forværret, efter at artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 trådte i kraft den 1. maj 2010 og dermed længe efter tilbagelæggelsen af børnepasningsperioderne.
- [32] Det følger af Domstolens faste praksis, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning udgør en del af [org. s. 12] Unionens retsorden og skal overholdes af medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retlige bestemmelser (Domstolen, C-62/00, *Marks & Spencer*, ECLI:EU:C:2002:435, præmis 44). Det er ganske vist ikke principielt i strid med dette princip, at en ny ordning kan finde anvendelse på de fremtidige virkninger af situationer, som er opstået under den tidligere ordning. Princippet er imidlertid til hinder for, at en ændring af den anvendelige ordning med tilbagevirkende gyldighed fratager en berettiget person en ret, som vedkommende har erhvervet i henhold til den tidligere gældende ordning (Domstolen, C-107/10, *Enel Maritsa Iztok 3*, ECLI:EU:C:2011:298, præmis 39). I overensstemmelse hermed skal EU-rettens materielle regler fortolkes således, at de kun omfatter forhold, som ligger forud for ikrafttrædelsen, såfremt det af ordlyden, bestemmelsernes formål eller opbygning klart fremgår, at dette har været meningen (jf. dommen C-334/07 P, *Kommissionen mod Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, præmis 44).
- [33] Oberster Gerichtshof (øverste domstol) er opmærksom på, at artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 kan være fuldt ud i overensstemmelse med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, fordi bestemmelsen (alene) regulerer fremtidige virkninger – erhvervelse af en alderspension og

størrelsen af samme – af de børnepasningsperioder, der er tilbagelagt før bestemmelsens ikrafttræden. CC har imidlertid hele tiden kun indbetalt bidrag til det østrigske socialsikringsystem og har kun været i erhvervsmæssig beskæftigelse i Østrig. Allerede på det tidspunkt, hvor artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 trådte i kraft, bestod der en tilstrækkelig nær forbindelse til det østrigske socialsikringsystem. Det er således efter Oberster Gerichtshofs (øverste domstol) opfattelse muligt, at CC har en berettiget forventning, som der med artikel 44 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 bliver gjort indgreb i på en måde, som krænker [org. s. 13] princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

[34] Om det andet præjudicielle spørgsmål:

[35] PVA har gjort gældende, at CC har tilbagelagt børnepasningsperioderne i stater, som har fastsat, at børnepasningsperioder i princippet skal godskrives. Der er endnu ikke taget stilling til dette forhold i sagen. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende, opstår dermed det yderligere spørgsmål, hvad det betyder, når det i artikel 44, stk. 2, første delsetning, i gennemførelsesforordningen bestemmes, at den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i forordning nr. 883/2004, [ikke] tager en børnepasningsperiode »i betragtning«. På den ene side kan dette forstås således, at medlemsstaten i et konkret tilfælde ikke godskrives en børnepasningsperiode, eller på den anden side, at medlemsstaten helt generelt ikke kender til børnepasningsperioder i sit katalog af pensionsforsikringsperioder (forslag til afgørelse fra generaladvokat *Jääskinen*, ECLI:EU:C:2012:114, punkt 67).

[36] **VII. Udsættelse af sagen:**

[37] [Udelades] [Proceduremæssige forhold]

[Udelades] Wien, den 13. oktober 2020

[Udelades]